

CÓ
NHỮNG
...VẦN THƠ

-14 -

TUỆ SỸ

KHUNG TRỜI CŨ

Đôi mắt ướt tuổi vàng khung trời hội cũ
Áo màu xanh không xanh mãi trên đồi hoang
Phút vội vã bỗng thấy mình du thủ
Thắp đèn khuya ngồi kể chuyện trăng tàn
Từ núi lạnh đến biển im muôn thuở
Đỉnh đá này và hạt muối đó chưa tan
Cười với nắng một ngày sao chóng thế
Nay mùa đông mai mùa hạ buồn chẳng
Đếm tóc bạc tuổi đời chưa đủ
Bụi đường dài gót mỗi đi quanh
Giờ ngó lại bốn vách tường ủ rũ
Suối rừng xa ngược nước xuôi ngàn

HƯƠNG NGÀY CŨ

Màu nắng xé ôi màu hương tóc cũ
Chiều trơ vơ chiều dạt mây hồn tôi
Trời viễn mộng đọa đầy đi mấy thuở
Mộng kiều hùng hay muối mặn giữa trùng khơi .

